

ΕΛΛΑΣ

ΕΤΟΣ Γ' ΑΡΙΘ. 190 85

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΠΕΜΠΤΗ ΚΑΙ ΚΥΡΙΑΚΗ

ΑΘΗΝΑΙ.- ΚΥΡΙΑΚΗ 19 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 1910

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΣΠΥΡ. Α. ΠΟΤΑΜΙΑΝΟΣ

ΤΟ ΦΥΛΛΟΝ 10 ΛΕΠΤΑ

ΓΡΑΦΕΙΑ ΟΔΟΣ ΕΡΜΟΥ Ι (ΠΛΑΤ. ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ)

ΟΙ ΝΕΟΙ ΠΛΗΡΕΞΟΥΣΙΟΙ

Ν. ΔΗΜΗΤΡΑΚΟΠΟΥΛΟΣ
Ἀρχαδίας.

Ε. ΡΕΠΟΥΛΗΣ
Ἀργολιδοκορινθίας.

ΑΘ. ΑΛΕΞΑΝΔΡΗΣ
Τριφυλίας.

ΣΠ. ΤΣΑΓΚΑΡΗΣ
Ἀρχαδίας.

Α. ΚΟΡΟΜΗΛΑΣ
Ἀττικοβοιωτίας.

Γ. ΖΕΡΒΟΥΛΑΚΗΣ
Ἀττικοβοιωτίας.

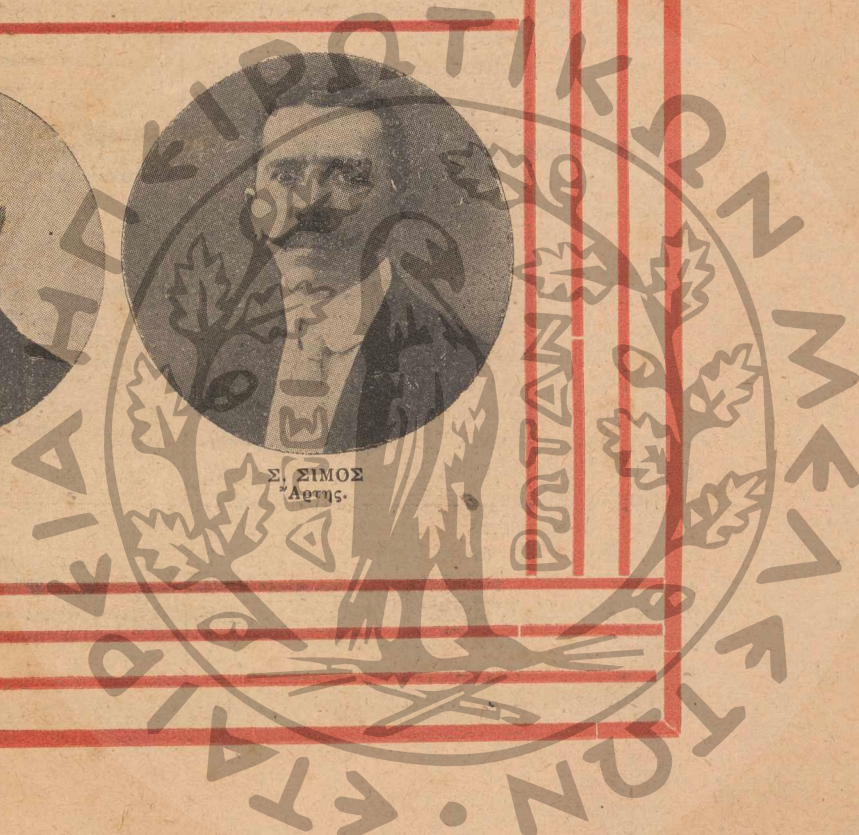
Γ. ΠΩΠ
Ν. Ψαρρών.

ΣΤ. ΒΑΦΕΙΑΔΑΚΗΣ
Κυκλάδων.

Σ. ΣΙΜΟΣ
Ἄρτας.

ΠΟΛΙΤΙΚΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ
ΟΙ ΞΕΝΟΙ ΟΡΓΑΝΩΤΑΙ

Ἡ Ἑλλάς μετακαλεῖ πανταχόθεν ὀργανοτάς τῶν μεγάλων λειτουργιῶν τοῦ κράτους καὶ ἐξ ἐκάστης πρωτεύουσας, ὅπως μὴ κινήσῃ ζηλοτυπία! Τὸ αὐτὸ θὰ ἐπράττε καὶ πρὸ ὀγδοήκοντα ἐτῶν, ὁπρᾶται καὶ σήμερον, τοῦθ' ὅπερ μαρτυρεῖ ἡ ἐνοχρὸν παραλείψαν ἡ δοκασίαν ἡ καὶ τὰ δύο. Τὸ κράτος καὶ ἐπιβραδύναν ὁρθῶς ἐπύραξεν, ἀλλ' ὥς γέρον ὀγδοηκοντούτης, μαθητεύων εἰς τὰ διδασκαλεῖα περὶ τὸ γῆρας, οὔτε μετὰ τῶν συγχρόνων τὸν ἐσταδίαν, οὔτε μετὰ τῶν συμμαθητῶν τὸν δύναται νὰ ἀγωνισθῇ. Ἀπόλεσε τότε τὸν χρόνον καὶ στερεῖται σήμερον τὴν θερμονογὸν ψυχὴν τῶν νέων κρατῶν.

Αἱ τοὺς παιδαγεύσεις ταύτης εἶνε καὶ τὸ κράτος καὶ οἱ ἐπιτηρησάντες αὐτὸ, διότι καὶ χροῖμα ἐπὶ τούτῳ ἐπαταλήθη καὶ ὀργανοταὶ μετεκλήθησαν, ἀλλὰ μαρμαρὸς ἡ-θικός καὶ τὴν πολιτείαν ἐφείρει καὶ τὸ ἄ-τῶνον καὶ οὐδὲν κέντρον τῆς ἐθνικῆς ζωῆς ἡλπαθήθη. Ὡς ὁ διδάσκαλος, οὕτω καὶ ὁ ὀργανοτής δὲν ἀναπλήρῳ τὸν νοῦν καὶ τὴν φιλομάθειαν τοῦ διδασκαλίου. Οὐ-δεὶς μὴ θέλων ἐδιδάχθῃ ποτὲ τούτων-τίον δὲ ὁ ἐφέμενος μαθήσεως καὶ ἀνὺ δι-δασκαλῶν ἔμαθε. Ἡ κυψέλη τοῦ προὔπο-λογισμοῦ ἦτο καὶ εἶνε κηρήνον μεστή, ἰ-δίως δὲ ἀπὸ τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ περὶ προ-σόντων νόμου. Ἐν τῷ νόμῳ τούτῳ κατε-δείχθη ὅτι ἡ βδελυρία τῶν πολιτικῶν ἡ-θὸν καὶ χαρακτῆρον καὶ τὸ ἀποτέλεσμα ἐπῆλθε σύμφωνον πρὸς τὸν δόλον καὶ ἀν-τίθετον πρὸς τὸν ἡθικὸν σκοπὸν τοῦ νό-μου. Τὴν αὐτὴν ἐπίδρασιν ἔσχον τὰ ἡθὴ καὶ ἐπὶ τῆς ὀργανώσεως τῶν μεγάλων λειτουργιῶν καὶ ἰδίως ἐπὶ τοῦ στρατοῦ καὶ τοῦ στό-λου. Ἡ Γεν. Διοίκησις οὐδὲν ἄλλο ἐσκόπει ἢ νὰ ὑποτάξῃ τὰ τοῦ στρατοῦ ὑπὸ τὴν ἀντι-δύναμιν τοῦ Διοδόχου, δυνάμενος καὶ ἀνὺ αὐτῆς νὰ ὑπερηγήσῃ τὴν πατρίδα ἐπι-στάτως κινδύνου.

Δὲν ὑπῆρξε κράτος χεῖρον ὑπερηστῶμε-νον τοῦ Ἑλληνικοῦ καὶ ἀναλόγως πολιτεῦ-μενον, διότι ἀλλήλῃ περὶ τὰ κατὰ ταῦτα. Εἰς τὰς μικρὰς λειτουργίας τὸ ἀποτέλεσμα ἡ-κολούθει βραδὺ καὶ ἔρπον, ἀπὸ τῶνον δὲ καὶ ἐπασισητὸν εἰς τὰς μεγάλας, οὔτε φε-εἰ-πεῖν ὁ στρατός, ἐν ᾧ ἡ συνείδησις τοῦ ἀν-θρώπου δὲν ἡδύνατο ἡθικῶς διατῆ αὐτὸς περὶ τῆς ἑξῆς. Ἐπεκράτησαν ἐν αὐτῇ δικαιοῦματα συναυῶντα μετὰ τοῦ χρόνου καὶ μετὰ τοῦ γῆρατος, οὐδέποτε ἡ σπανίως μετὰ τῆς ἀξίας. Καθῆκοντα τυπικά, ψυχὴ μηχανική, ἔξεις πάντα ἀνάγουσαι εἰς τὸ ἀποτέλεσμα τῆς τριακοστῆς τοῦ μηνὸς καὶ τὴν τάξιν εἰς τὰ στελέχη.

Ὅταν αἱ θέσεις καὶ τὰ ἀξιώματα κατέ-στησαν μέσον τοῦ πολιτεῦσθαι, ἔλαβον ἅμα καὶ τὴν ἀξίαν τοῦ σκοποῦ ὃν εἶχον, πρὸς ὃν ἡ τῶν προσώπων ἦτο παντάπασιν ἀχρηστος. Ἐκ τοιούτου φρυγοῦ ἡ βλά-στησις ἦτο ἀνάλογος· αἱ ἀρχαί, αἱ θέσεις καὶ αὐτὰ τὰ τεχνικά ἔργα ἀπεβῆσαν ἀνητά, κεφάλαια προσωπικά, οὔτε ζῆλον, οὔτε εὐ-θύναν συνεπαγόμενα. Ἡ κυβερνήσις ἐγνώ-ριζε τὸν βουλευτὴν καὶ οὗτος τὴν Κυβερνή-σιν, ἐφ' ᾧ καὶ συνεστήθη γραφεῖον διανο-μῆς τῶν θέσεων, πλὴν τῶν ἀνηκουσῶν εἰς τὴν Αἰλήν. Ἡ συναλλαγή διερωτημένη διὰ τῆς μεθόδου τῶν ἐπιτροπῶν, οὔτε δύνα-ται νὰ φαντασθῇ τις καταχθονιώτερον θε-σμὸν προκαλίποντα τὴν εὐθύναν τοῦ ὁ-πουργοῦ, ὥς ἐάν ὁπουργὸς εἶχε ποτὲ ἐν Ἑ-λλάδι εὐθύναν. Ὑπὸ τὸ καθεστὸς τοῦτο ὀλ-

ξένοι ὀργανοταὶ ἀφομοιοῦντο αὐτοὶ καὶ ἐ-ξελληνίζοντο. Ἀπορία δὲ καὶ ἀνήγορα ὀρί-μαζον εἰς τὰ χεῖλη τῶν πάντα καὶ ἡ Ἑλ-λάς δι' αὐτοὺς ἦτο le pays de la coor-ption. Ἦτο καὶ εἶνε εἰσέτι, τῆς ἐκκαθαρί-σεως διαδεχθείσης τὰς ἐπιτροπὰς, τὰ προ-σόντα, τὸ ὅριον τῆς ἡλικίας, τὰς θητείας καὶ πᾶσαν ἀγορευταίαν, ἐνὸς τοῦ ἡθικῶς ἀνο-γάνων διαφεύγει τὰς μηχανικὰς ἀποπείρας. Ἀκούω πολλὰ ἐγκώμια, ἀλλ' εἰς τὸν μα-γικὸν φανὸν ἐγὼ οὐδὲν βλέπω.

ΠΑΡΟΙΚΟΣ
ΟΜΙΛΙΑΙ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ

ΤΟ ΔΕΥΤΕΡΟΝ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΝ

Ἦλθε τὸ πλήρωμα τοῦ χρόνου!.. Ἡ Ἑλληνική Κυβέρνησις, παραλαμβάνουσα μετ' ὀλίγον τὸ κλη-ροδόμημα τοῦ μακαρίτου Δοιμολῆ, σκεπτεται νὰ ἰδρύσῃ, κατὰ τὴν διαθήκην τοῦ, Πανεπιστημίου «Καποδιστριακόν». Θὰ ἔχονεν λοιπὸν προσεχῶς δύο Πανεπιστήμια. Καὶ ἐπειδὴ δύο ὁμοία ἀνοῖτα «Ἐκπαιδευτήρια» εἰς ἓνα μικρὸν τόπον, ἀδυνα-τοῦνται ἀκόμη νὰ ἔχῃ τ' ἀπαιτούμενα κατώτερα, θὰ ἦσαν πολλὰ, ἡ Κυβέρνησις σκεπτεται ν' ἀ-φαιρέσῃ τὸ δεύτερον Πανεπιστήμιον εἰς τὴν Ἰα-τρικὴν καὶ τὰς Θετικὰς Ἐπιστήμιας.

Ἐπὶ τὸ τοῦτο ἀντικείμεν εἰς τὸ «πνεῦμα» τῆς διαθήκης τοῦ Δοιμολῆ. Διότι ὑπάρχει ἕνας ὁρος, κατὰ τὸν ὁποῖον ἡ παιδεία τῆς νεολαίας εἰς τὸ Καποδιστριακὸν Πανεπιστήμιον «πρέπει νὰ διευθύνεται ὡς ἐλπίς καὶ νὰ στηρίζεται ἐπὶ τῶν ἀρχῶν τῆς ἀγίας Ἀνατολικῆς Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας». Συμμεταρῶνεν λοιπὸν ἐκ τούτου τοῦ δι-δασκῆτος, ἀνῆλθον εἰς τὸ τότε κοῦμα τῶν «Φιλοθο-δόξων» καὶ ὑποπεριμένοντες τὸν καθολικισμὸν τοῦ πρώτου βασιλέως τῆς Ἑλλάδος, ἡ διαθήκη χρο-νολογεῖται ἀπὸ τὸ 1849, ἡ ἐλπίς καὶ ν' ἀντιτάξῃ εἰς τὸ Ὀρθόδοξον Πανεπιστήμιον ἐν Καποδιστρια-κόν, δηλαδὴ καθαρὸς ὀρθόδοξος, μετὰ κυρίαν ἀπο-στολὴν νὰ στηρίξῃ τὴν ἑλληνικὴν Ὀρθοδόξον. Ἀλλ' ὡς παρατηρεῖ ὁ καθηγητὴς κ. Σ. Σακελ-λαρόπουλος, ἡ Ὀρθοδοξία εἶνε κλάδος θεωρητικός. Καὶ φυσικὰ θὰ ἦτο συμφωνότερον πρὸς τὸ πνεῦ-μα τῆς διαθήκης, πρὸς τὴν δέλησιν τοῦ διδασκῆ-το, ἂν τὸ νέον Πανεπιστήμιον ἀφαιρέτο, ἀντὶ εἰς εἰς τὰς Θετικὰς Ἐπιστήμιας, εἰς τὴν Θεολογίαν καὶ εἰς τὴν Φιλοσοφίαν.

Ἀλλ' ἀπὸ τότε, βλέπετε, ἔχονεν περὶ ἑξήντα δολοκλήρια χρόνια... Ὑστερ' ἀπὸ τούτων χρόνων, εἰμποροῦμεν πλέον νὰ λάβωμεν ὑπ' ὄψιν διὰς αὐτὰς τὰς λεπτομερείας; Θὰ ἦτο δίκαιον ἡ θὰ ἦτο ὡς ἐλπίς; Ὑποθέσεται οὖν πρὸς πεντα-κοσίον ἐτῶν ἕνας ἄλλος διδασκῆς ἔκρινε τὴν πε-ριουσίαν του διὰ νὰ ἰδρῇ τὴν 1906 μίαν Σχολὴν Ἀλχημιστῶν. Θὰ ἰδρῇτο αὕτη ἡ μεσαιωνικὴ Σχολή, ἡ θὰ ἐχρησιμοποιοῖτο ἀπολύτως κατὰ τὴν διαθήκην, διὰ νὰ ἰδρῇ ἐν τέλειον σημερινῶν Χημειῶν; Τὸ πνεῦμα τῶν παλαιῶν διδασκῶν, ὅταν μάλιστα οἱ διαθήκται δὲν βλέπονται πολὺ μακρὰν εἰς τὸ μέλλον, δὲν συμφωνεῖ μετὰ τὸ πνεῦμα τῆς ἐποχῆς, κατὰ τὴν ὁποίαν πρόκειται νὰ ἐκτελεσθῇ ἡ διαθήκη. Οἱ ἐκτελεσταὶ λοιπὸν ἔχονεν κάθε δικαίωμα νὰ παραβλέπονεν μερικὰ καὶ νὰ διορθώονεν ἄλλα κατὰ τὴν ἀνάγκην, ἐσβῆμον οὕτω πολὺ καλλί-τερα τὸ πνεῦμα τοῦ διδασκῆτο, ὁ ὁποῖος δὲν ἐσκέ-πτετο κυρίως παρὰ νὰ φανῇ χρήσιμος εἰς τὸ ἔθνος του. Διὰ τοῦτο εἶμαι βέβαιος, οὐκ ἡ ψυχὴ τοῦ μακαρίτου Δοιμολῆ δὲν θὰ δυσχεραίνεται διόλου, ἀν εἰς μίαν ἐποχὴν, κατὰ τὴν ὁποίαν δὲν ὑπά-ρχον πλέον «φιλοθόδδοι» ἀλλὰ μόνον ὀρθόδο-δοι Ἑλληνας, ἡ ὀρθοδοξία τῶν ὁποίων δὲν ὑπο-νομεύεται καὶ δὲν κινδυνεύει ἀπὸ κανένα Βασι-λέα, ἐχρησιμοποιοῖτο ἡ περιουσία του διὰ νὰ ὑποστηρίχθῃ ἐκεῖνοι οἱ κλάδοι τῆς Γνώσεως καὶ τῆς Ἐπιστήμης, οἱ ὁποῖοι μᾶς χρειάζονται περισσότερον.

Ἀλλὰ ἀνεύρετο ὁ φιλόπατρις Ἡπειρώτης τῇ 1849 καὶ ἄλλα ἐγένανεν εἰς τὴν Ἑλλάδα... Ἀ-κούσατε καὶ τοῦτο! Εἰς τὴν ἀρχὴν ἐγενετο σπῆ-γμις νὰ ἰδρῇ τὸ «Καποδιστριακόν» Πανεπιστή-μιον εἰς τὴν Κέρκυραν ἢ εἰς τὰς Πάτρας, διότι, εἶπαν, τὸ ἐπὶ τῇ ἐποχῇ αὐτῇ διαθήκη. Ἐπρόσε-ξαν ὁμοῦ καλλίτερα εἰς τὴν σχετικὴν διάταξιν καὶ εἶδαν ὅτι δὲν τὸ ἐπιτρέπει. Ὁ Δοιμολῆς τὸν γράφει: «... πρὸς ἀνιδρύσιν Πανεπιστη-μίου ἐν Ἀθήναις ἢ ἐν οἰκίῳ ποτε ἄλλῃ πόλει, ἡ ὁποία θὰ ἦτο πρῶτον ἐκ τῆς Ἑλ-λάδος τῇ 1906». Καὶ ἐξέτερε τί εἶχεν εἰς τὸν νοῦν του, γράφον αὐτὰ, ὁ πατριώτης τοῦ 49;

Ὅτι τῇ 1906 πρῶτεύουσα τῆς Ἑλλάδος θὰ ἦτο τοῦλάχιστον ἡ Κωνσταντινούπολις. Καὶ μετ' αὐτὴν τὴν σκέψιν, ὁ μεγαλοειδέτης, ἐπρόνοιος εἰς τὴν διαθήκην του νὰ μὴ τὴν ἀποκλείσῃ, διότι ἄλλως, ἀν ὄριζεν ὡς ἔδωκε μόνον τὰς Ἀθήνας, τὸ Πα-νεπιστήμιόν του, ἰδρῶμενον τῇ 1906, ἐκινδύνευε νὰ εἶνε... ἐπαρχιακόν.

Ὡς τὰ μεγάλα ὄνειρα! ὦ, τὰ ὥρατα ὄνειρα τοῦ καιροῦ ἐκεῖνου! Ποῖος τολμᾷ τώρα νὰ τὸ ἀ-ναιρεύῃ; Ποῖος θὰ μᾶς τὰ φέρῃ ὀπίσω!...

ΓΡΗΓ. ΞΕΝΟΠΟΥΛΟΣ

ΤΑ ΓΕΓΟΝΟΤΑ ΤΡΙΩΝ ΗΜΕΡΩΝ

Τὴν Τετάρτην ἐγένοντο φοβεροὶ σεισμοὶ ἐν Ἑλλάδι, ἀποτέλεσμα τῶν ὁποίων ὑπῆρξεν ἡ κα-τάρρευσις πολλῶν οἰκιῶν καὶ ὁ πῦρ τῶν κα-τοίκων. Ἐξ ἔλκων τῶν σεισμικῶν δυνάμεων ἡ Ἰου-ροστὴρ ἐγενετο τὴν ὕψην νυκτερινὴν ὥραν τῆς Τε-τάρτης, συνεπεία δὲ ταύτης, πλῆσται οἰκίαι τῆς περιπερείας, ἰδίως τῶν Λεκανῶν καὶ τῆς Ἀν-δραβίδας, ἐβράχυσαν, ἐλγίαι δὲ καὶ κατέρρευ-σαν. Ὁ ὁπουργὸς τῶν Ἑσωτερικῶν διάταξε ν' ἀ-ποσταλῇ εἰς τοὺς σεισμολόγους σκηναί, ὅσαι ὑπάρχον ἐν Πάτραις ἀπὸ τῆς ἐποχῆς τῶν Ἑλευ-θίων ἀγώνων δ' ἀποσταλὸν δὲ πρὸς ταῦτας καὶ ἄλλα ἐντέλλει.

Ἡ Κρητικὴ Συνέλευσις εἰς μίαν τῶν τελευ-ταίων τῆς συνεδριάσεως ἐψηφίσεν νόμον ἐκουσίαν εἰσφορῶν ὑπὲρ τῶν ἐθνικῶν ἀναγκῶν, πρῶτον δὲ οἱ ψηφισάντες τὸν νόμον προέβησαν εἰς γεν-ναίας προσφοράς.

Εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῆς Παιδείας συγκε-ντρῶνται ὅλως οἱ πύκαες τῆς ἐνεργηθείσης εἰς ὅλον τὸ Κράτος ἀπογραφῆς τῆς σπουδαιότητος νεολαίας. Ὅτι ἰδίως χαρακτηρίζει τοὺς ἐν λόγῳ πύκαας εἶναι ἡ παρατηρούμενη μεγάλη αἰσθησις μα-θητῶν εἰς τὴν Μέσων Ἐκπαιδεύσεων.

Ἡ ἐφεστὴν ἐσθὲν ὑπὲρ τοῦ Φθισιατρικοῦ θὰ εἶνε πρωτοτυπία. Θὰ περιλάβῃ σειράν πλα-στικῶν εἰκόνων, αἱ ὁποῖαι θὰ εἶνε ἀλλήλῃς καλ-λιτεχνικαὶ ἐμπνεύσεις.

Καὶ πρῶτῃ θὰ γείνη ἡ ἀναπαράστασις τῆς πομπῆς τῶν Παναθηναίων. Εἰς αὐτὴν θὰ λάβουν μέρος αἱ κ. κ. Ἀγ. Σλήμαν, Βάλουδμαν, Ράλλη, Σακροράφου καὶ αἱ δεσποινίδες Ἀνδρι-τάκη, Ἀργυροπούλου, Παργόλου καὶ Λεβίδου.

Θ' ἀκολουθήσῃ ἐκτελέσει ἐμφυγὸς μίξις εἰκόνος τοῦ Τισιανῶ, ὑπὸ τῆς δεσποινίδος Βρυ-ζάκη.

Ἐργεταὶ ἐπειτα ἐφῆλξαν Βυζαντινῆς Ἀν-τοκρατείας μετὰ τῆς ἀκολουθίας τῆς. Εἰς τὴν ἱστορικὴν ταύτην παρέλασιν θὰ λάβουν μέρος ἡ κ. Μαλάκου, αἱ δεσποινίδες Ὀρμανίδου, Α. Μπα-λάνου, Τσακλή, Ἀθανασίου, Παπαδοπούλου, Κο-μνηνοῦ καὶ οἱ κ. κ. Ζυγομαλάς, Μπότσης καὶ Βα-βίτης.

Ἀκολουθεῖ ἡ Κανδήλα, μία ἐκ τῶν ὁραιο-τέρων εἰκόνων τοῦ ζωγράφου Ράλλη, μετ' ἐκτελε-στὴν τὴν δεσποινίδα Τσακλή.

Εἰς μίαν εἰκόνα τῆς ἐποχῆς τοῦ Λουδοβίκου ΙΕ' θὰ λάβουν μέρος ἡ κ. Μέρλιν, αἱ δεσποινίδες Βρυζάκη καὶ Κουταλέζη καὶ ὁ κ. Μερκούρης.

Ἡ κ. Σλήμαν καὶ ἡ δεσποινὶς Ἀργυρο-πούλου θὰ κάρουν ἀναπαράστασιν μαρμαρινῆς κρήνης.

Ἐπειτα Ἰαπωνικὴ παράστασις μετὰ τὴν κ. Μέρλιν, τὰς δεσποινίδας Βρυζάκη, Δηλιγιάννη, Σκουζῆ, Τσακλή, Λεβίδου καὶ τὴν κ. Παπαδο-πούλου.

Μίαν ἐμφανίσιν τῆς Παλλάδος Ἀθηνᾶς μετὰ τὸν δόρυ θὰ ἐφελῶμεν εἰς τὴν κ. Σακροράφου. Τέλος δὲ ἡ κ. Ἀστ. Ράλλη, τὸ γένος Μαυρομυχάλη, θ' ἀναπαράστῃ ἐν πλασίφ τὴν γνωστοτάτην εἰ-κόνα τοῦ Greuze «Μαρτὸν».

Εἰς ὅλα ταῦτα, ἐννοεῖται, ἔχει πολὺ μέρος ἐκτελεστικὴ μουσικὴ τοῦ Γκλὺκ, Σοπὲν καὶ ἄλλων μουσουργῶν.

Κυρίαι ἐπὶ τῆς ὑποδοχῆς καὶ τοῦ κοτινῶν ὄρισθῶσαν αἱ κ. κ. Π. Καλλιγὰ, Α. Μελά, Ι. Μπομπούλη, Α. Καλλιγὰ, Α. Θεολόγη, Ν. Βαζγ-καλή, Α. Μυχαλινῶ, Κωνσταντινίδου, Ν. Παπα-τῆ, Π. Καραπάνου, Ζ. Μάτσα, Μ. Μπέρμη.

Παριστάμετο ἐν τῷ θεάτρῳ τραγωδίας τοῦ ποι-ητοῦ Μ. παρόντος εἰς τὴν παράστασιν. Πληροῦν αὐ-τοῦ ἐπάθρητο εἰς δικαστήριον, ὅστις εἰς τὴν 2αν πρᾶξιν ἐκλίπε τὴν κεφαλὴν, ἀποκοιμηθεὶς βαρύντα. Τοῦτο ἰδὼν ὁ ποιητὴς, ἐγείρεται καὶ σπερφομένως πρὸς τὸν παρακαθήμενον θεατῆν, λέγει:

— Κύτταξέ τον! Ὑμῶσι πῶς ἐδρίσκειται εἰς συνεδρίασιν τοῦ δικαστηρίου! (Ἐκ τῆς συλλογῆς τοῦ κ. Σπ. Π. Τριπικέλη, ἐκ Πειραιῶς).

ΓΡΑΙΑ ΠΕΖΟΠΟΡΟΣ

Ἡ γυναίκα, τὴν ὁποίαν παριστᾷ ἡ κάτωθι εἰ-κόνη, εἶναι γαῖα ἐβροηκοντοῦνης ἐκ Βερῶ-ν ἐν Ἀμερικῇ. Ὁ πρόεδρος τῆς Ἀεροπορίας Ἑταιρείας τῆς Βοστώνης κ. G. I. Slidden ἀνέθε-σεν εἰς γνωστοὺς μηχανικοὺς νὰ τοῦ ὑποβάλ-λουν σχέδια μεγάλων αεροστάτων, δυνάμενων νὰ φέρουν 20 ἐπιβάτας, διὰ τὴν γραμμὴν Βοστώνης-Νέας Ὑόρκης, Φιλαδέλφειας, Βαλτιμόρης καὶ Οὐασινγκτόν. Ἡ γραμμή, τὴν ὁποίαν θὰ ἀκο-λουθήσων τὰ αεροπλάν, θὰ εἶναι 458 μιλίων. Τὰ αεροπλάν λέγεται ὅτι θὰ εἶναι μεγαλῆτερα τοῦ αεροστάτου Ζεππελιν.

Γραία πεζοπόρος.

Ἦτος καθ' ὅλον τὸ διάστημα ποῦ ἐξασκεῖ τὸ ἐπάγ-γελμα αὐτό, ἦτοι ἀπὸ τῆς ἡλικίας εἰκοσι εἰς ὅλον μέχρι σήμερον, ἔχει διανύσει 365 χιλιάδες χιλο-μετρα, δηλαδὴ ἔχει κάμν τὸν γύρον τοῦ κόσμου ἐννέα φορές.

Κέρκυρα Ἀνδρέας Γ. Καρύδης

ΠΡΑΚΤΟΡΕΙΑ ΓΑΜΩΝ

Τρεῖς ἐκκλησίαι τοῦ Ἁγίου Λουδοβίκου ἰδρύ-σαν παραρτήματα πρακτορείων γάμου. Οἱ ἱερεῖς, φρονούντες ὅτι ἐν τῇ ἰδιότητι τῶν ὁφείλων νὰ ἐνισχύουν τὸ μυστήριον τοῦ γάμου, ἀπεφάσι-σαν νὰ ἰδρύσων ἐκκλησιαστικὰ πρακτορεία, τὰ ὁποῖα θὰ χρησιμεύουν ὡς ἐνευκτηρία τῶν νέων ἀμφοτέρων τῶν φύλων. Εἰς τὰς αἰθούσας τῶν πρακτορείων τούτων θὰ δίδονται διαλέξεις περὶ καθήκοντων τῶν συζύγων, θὰ δίδονται συναυλίας καὶ ἐορταί, ὅπως γνωρίζονται οὕτως οἱ νέοι με-ταξὺ τῶν. Διὰ τοῦ μέρους τοῦτο ἐλπίζεται ὅτι, ἀντὶ οἱ γάμοι νὰ καταλήγουν εἰς τὸ δικαιοσύνην καὶ εἰς τὴν μαζύγιον, θὰ καθίστανται εὐτυχεῖς.

Νέα Ὑόρκη Φώτ. Ε. Πουπουλίδης

ΑΙ ΓΥΝΑΙΚΕΣ ΚΑΙ Ο ΑΣΥΡΜΑΤΟΣ

Αἱ γυναῖκες φαίνεται, ὅτι θὰ ἀντικαταστήσουν τοὺς ἄνδρας εἰς τὸν ἀσφύματον τηλεγραφοῦ τῶν πλοίων. Ἡ δεσποινὶς Sr. Packer εἶναι ἡ πρώτη γυνὴ ἡ ἀναλαβούσα ὑπηρεσίαν τηλεγραφε-ρίας ἐπὶ ἀτμοπλοίου. Ἡ δεσποινὶς αὕτη ἐπεβί-βάσθη τὸ ἀτμοπλοῖον «Molawk», ἀποπελεύσαν-τος διὰ τὴν πόλιν Charleston μετὰ 300 ἐπιβάτας.

Συναρθεύοντες τὴν εὐθύναν αὐτῆς, ἠρώτησαν τὴν Διδία Packer.

— Ἐάν δὲν τὴν συνηθίσανται, δὲν θὰ ἀνε-λάμβαναι τὴν ὑπηρεσίαν αὐτήν, ἀπῆλθεν. Οὐ-δένα ἔχω φόβον, καίτοι εἶμαι ἡ πρώτη γυνὴ ἡ ἀναλαβούσα τοιοῦτον ἔργον.

Νέα Ὑόρκη Φώτ. Ε. Πουπουλίδης

ΕΝΑΕΡΙΟΣ ΣΥΓΚΟΙΝΩΝΙΑ

Ἐντὸς τοῦ προσεχῶς ἔτους ἐλπίζεται ὅτι θὰ ἐγκαινισθῇ ἡ πρώτη δ' αεροπλοῖον συγκοινο-νία ἐν Ἀμερικῇ. Ὁ πρόεδρος τῆς Ἀεροπορίας Ἑταιρείας τῆς Βοστώνης κ. G. I. Slidden ἀνέθε-σεν εἰς γνωστοὺς μηχανικοὺς νὰ τοῦ ὑποβάλ-λουν σχέδια μεγάλων αεροστάτων, δυνάμενων νὰ φέρουν 20 ἐπιβάτας, διὰ τὴν γραμμὴν Βοστώνης-Νέας Ὑόρκης, Φιλαδέλφειας, Βαλτιμόρης καὶ Οὐασινγκτόν. Ἡ γραμμή, τὴν ὁποίαν θὰ ἀκο-λουθήσων τὰ αεροπλάν, θὰ εἶναι 458 μιλίων. Τὰ αεροπλάν λέγεται ὅτι θὰ εἶναι μεγαλῆτερα τοῦ αεροστάτου Ζεππελιν.

Νέα Ὑόρκη Φώτ. Ε. Πουπουλίδης

ΑΝΘΡΩΠΟΣ ΧΩΡΙΣ ΚΟΚΚΑΛΑ

Κανεὶς δὲν εἶναι δυνατόν νὰ φαντασθῇ ὅτι εἰ-πορεῖ νὰ ὑπάρχῃ ἄνθρωπος χωρὶς ὁστά. Καὶ ὁμοῦς ἔν ἐν Βερολίνῳ εἰς Γάλλος, ὀνομαζόμενος Κάρολος Νιτςζέ, ὅστις εἶναι γνωστὸς εἰς ὅλον

Ὁ ἄνευ ὁστίων ἄνθρωπος.

τὸν ἐπιστημονικὸν κόσμον τῆς Πρωτεύουσας τῆς Γερμανίας ὑπὸ τὸ χαρακτηριστικόν: «ὁ ἄνευ σκε-λετοῦ ἄνθρωπος».

Ὁ Νιτςζέ διασχόμενος διὰ μέσου πυκνῶν κν-κίδων.

Ἐνεκα τῆς δλης παρα-δόξου φυσιολογικῆς αὐ-τοῦ καταστάσεως, δύνα-ται νὰ προσδίδῃ εἰς τὸ σῶμα τοῦ οἰονόητοτε οὐχὶ θέλει, νὰ περιβάλ-λῃ, ἐπὶ παραδείγματι (ὡς ἐν τῇ πρώτῃ εἰκόνι) τὸν λαίμονα διὰ τοῦ ποδὸς του, νὰ διέρχεται (ὡς ἐν τῇ δευτέρῃ εἰκόνι) διὰ μέσου σιδηροῦ κνκιδώ-ματος, τοῦ ὁποῖου ἡ μία σιδηρὰ ῥάβδος ἀπὸ τῆς ἄλλης μόλις ἀπέχει 12

ἐκατοστὰ τοῦ μέτρου. Καὶ ταῦτα κατορθώνει μετὰ εὐκολίαν, ἀφοῦ ἀποτελεῖται μόνον ἀπὸ σάρκας, αἱ ὁποῖαι ἔχονεν μεγάλην ἐλαστικότητά.

Κέρκυρα Ἀνδρέας Γ. Καρύδης

Ὁ ἀληθὲς κινδυνὸς εἰς τὴν πολιτικὴν δὲν εἶνε ἡ ὑποχώρησις εἰς τὴν ἀνάγκην, ἀλλ' ἡ ἀντίθεσις κατ' αὐτῆς.

Σπ. Π. Τριπικέλης

Ο ΣΚΥΛΟΣ ΠΟΥ ΟΜΙΛΕΙ

Εἶναι βέβαια ὑπερβολὴ νὰ εἰπομεν ὅτι ὁμιλεῖ ὁ κύων αὐτός, τὸν ὁποῖον βλέπει ὁ ἀναγνώστης εἰς τὴν εἰκόνα, διότι θὰ θεωρηθῶμεν παραδοξο-λόγοι. Εἶναι ὁμοῦς ἀληθὲς ὅτι προσφέρει εὐχο-νέματα δωδεκάδα λέ-ξεων. Τόσας τοῦ εἰ-δοῦν ὁ κύων τοῦ νὰ προσφέρῃ, τόσαι δὲ τοῦ χρειάζονται, διὰ νὰ ζῇ, ὅτι ἐ-κάστοτε ἐπιθυμεῖ, δη-λαδὴ ὅτι ἀφορᾷ τὴν πληροῦσιν τῶν ἀναγ-κῶν του, τὴν τροφὴν, τὸ λουτρόν, τὸ ὅποιον καθ' ἡμέραν λαμβά-νει κλ. Εἰδοποιεῖ ἐ-

Ὁ σκύλος Δὼν

πίσης τὸν κύριόν του, δταν ἐξερχεται οὗτος εἰς κυ-νήγιον, ἂν τὸ θῆραμα, τὸ ὁποῖ

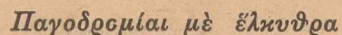
ΓΥΜΝΑΣΜΑΤΑ ΕΠΙ ΤΩΝ ΠΑΓΩΝ

ΜΕ ΠΕΔΙΛΑ ΚΑΙ ΕΛΚΥΘΡΑ

“Όταν, κατά την χαραυγήν, ή ταξιδιωτικῇ, ήτις ἀπερρίσσευε διά διελθῶν μερικὰς ἐξδρομάδας εἰς τοὺς υψηλοῦς τόπους τοῦ Ἀνατικῆ καὶ τοῦ Τυρῶλ, κατὰ τὰς ψυχροτάτας ἡμέρας τοῦ χειμῶνος, ἀφύπνισθί αἰφνῆς, κατόπιν ὀλίγου ὕπνου, ἀνοίγει τὸ παράθυρον διὰ νὰ εἰσέλθουν αἱ πρώται ἡλιακαὶ ἀκτίνες μετὴν πνοῇ τοῦ φοροβοῦ βορρᾶ καὶ διὰ νὰ ἰδῇ τὸ θαυμασιώτερον τῶν θαυμάτων.

Ἐπανακλείει τὸ παράθυρον καὶ ἐπειδὴ ἔχει χάσει πλέον τὸν ὕπνον της, παραμένει ἀγρυπνος ἐπὶ τῆς κλίνης της.

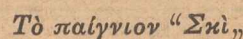
Παύουν μέχρι της νυκτός και όταν πρόκειται να γευματίουν, τότε ξέχθουν τα υποδιώματα των τα σιδηρά και τα τριχώ του, διά να παρουσιάζονται εις την τράπεζαν νεώτεροι, ζωρητότεροι και, εάν θέλτε, ορατώτεροι... Επει δεκαετημέριον Νορβηγί, Σουηδί, Καναδί, Ρώσσοι, Δανοί τελούν αγώνας παροδορμικούς από τινος πλήθους θεατών. Τίποτε δὲν εἶνε περιεργότερον καὶ γραφικώτερον συγχρόνως ἀπὸ τοῦ ἀγώνος τούτου τὸν παροδορμικόν ἐν μέσῳ τῆς κοιλιάς,

Αἱ παραχειμάζουσαι εἰς τὸ Σαῖν-Μοριτζ, ἐπιβαίνουσαι ἐλ-
κύθρων, ὀλισθαίνουσι μετ' ἡλιγγιώδους ταχύτητος ἐπὶ τοῦ
πάγου, κατερχόμεναι μετὰ θαυμαστῆς δεξιότητος τὰς καιω-
φρείας τῶν λόφων.

Πρὸ τῶν ὀφθαλμῶν τῆς ταξιειδιώτιδος μαρ-
 θὰ φανῇ τὸ ὠραιότερον τῶν θεαμάτων. Ἐν πρώ-
 τοις τὰ λειβάδια φαίνονται, ὑπὸ τὸ ρόδιον φῶς

Παίζουν «τέννις» αλλά συνηθέστερον «κούρ-
νικ» με τὰ βαρέα ρόπαλα, τὰ ὅποια μετὰ πολ-
λῆς τέχνης χειρίζονται.

Νεάνιδες, αἱ ὁποῖαι φαίνονται ἀβροδιαίτοι καὶ ἀνίκαντοι
γὰ διασχίσουν περὶ μίαν μακρὰν λεωφόρον, παίζουν τὸ
«Σκι», μίαν παιδιὰν δηλαδὴ, ἣ ὁποῖα ἀπαιτεῖ μεγάλην
ἀντοχήν. Φέρουσιν μεγάλα παγοπέδιλα, ὁδηγοῦν ἐπὶ τοῦ
παγὸν ἵππου καλπάτας.

Αἱ τράπεζαι τῶν ξενοδοχείων εἶνε ἐστολισμένα
διὰ σπανίων ἀνθέων ἀπὸ ρόδα ὑπερμεγέθη, ὅρ-
χιδοειδῇ μυθώδη...

ΥΠΟ ΣΠΥΡ. Α. ΠΟΤΑΜΙΑΝΟΥ

39

— Αὐτὸ εἶπε καὶ ἡ ἰδική μου γνώμη, καθὼς
καὶ τῶν γονέων της. Ἄλλ' ἀκούεται τὰ μέλη

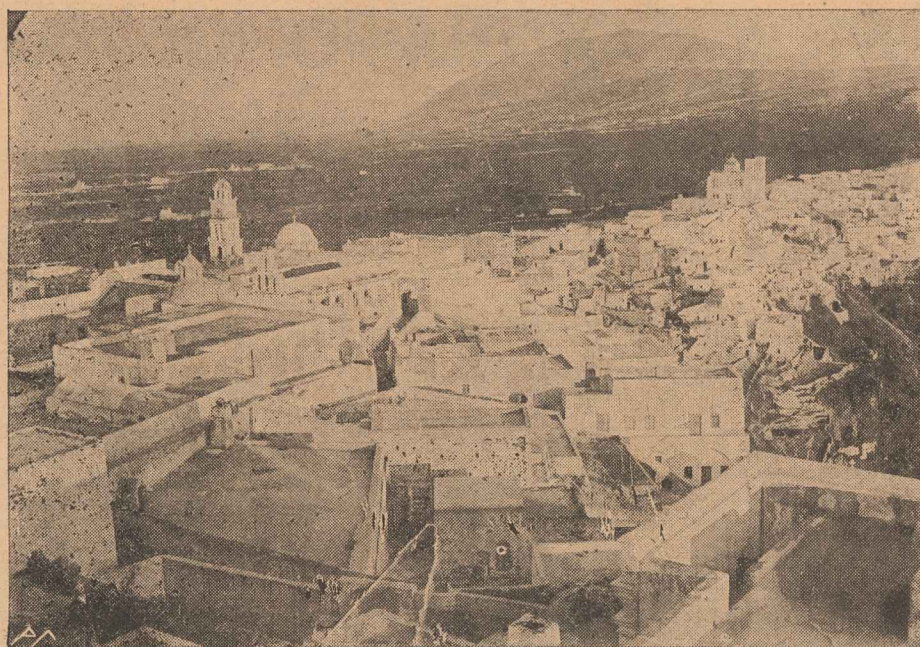
Ὁ Βαλεντίνος δὲν ἐγνώριζε τί νὰ θαυμάσῃ
περισσότερον:

οὐ δεσποτηρίου.

(Ἀκολουθεῖ)

18

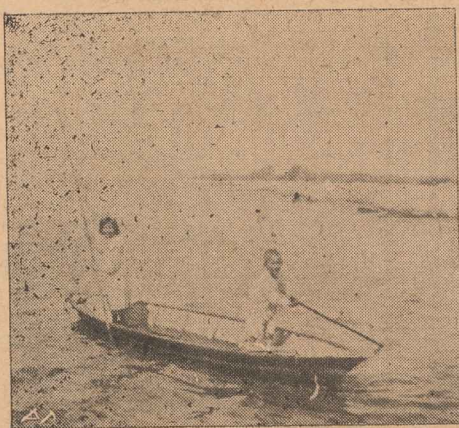
ΕΠΑΡΧΙΑΙ--ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΝ

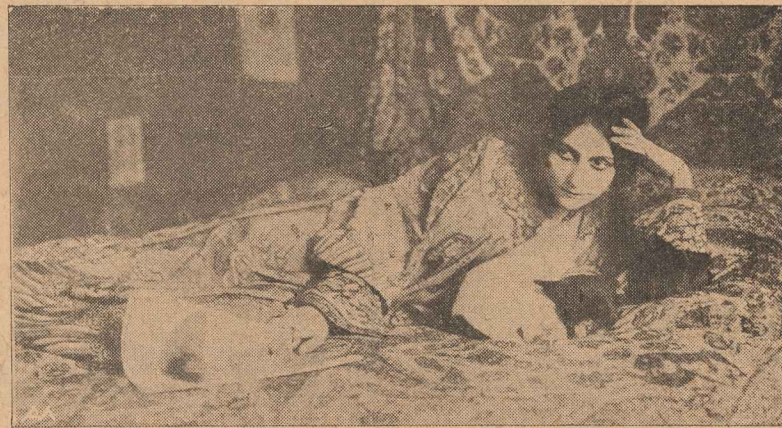
ΘΗΡΑ. — Η πρωτεύουσα Φηρά.

ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ. — Νυμφαϊκὸν ἔνδυμα. (Ἀπ. ὁ κ. Ι. Παπαβασιλείου).

ΜΕΣΣΟΛΟΓΓΙΟΝ. — Εἰς τὸ ἑλκυστροφεῖον. (Φωτ. τοῦ κ. Γ. Ταξιάρχου, ἐκ Μεσολογγίου).

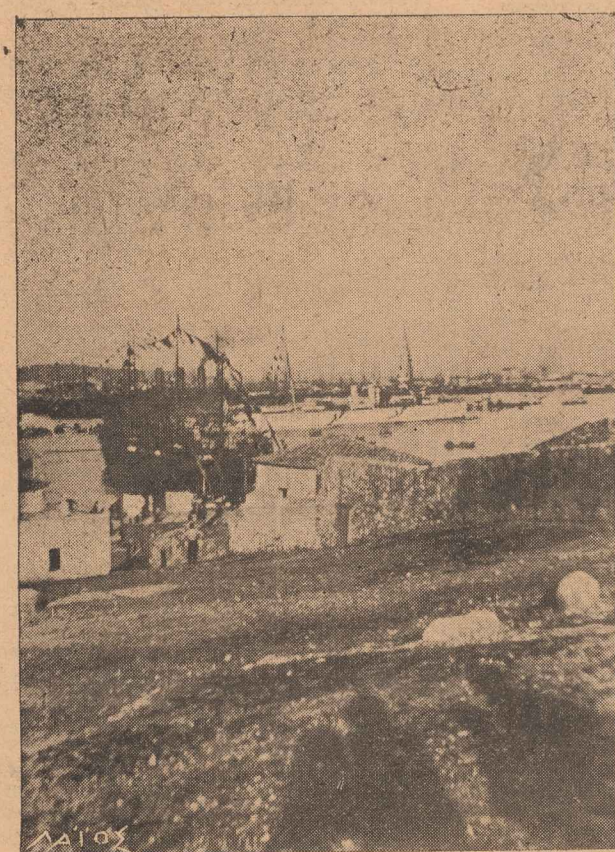
Ἡ διάσημος Ρωσὶς χορεύτρια Δις Νατιερκόφσκα.

Οἱ Πιργήκηες μετὰ τῆς συνοδείας των εἰς τὰ Μετίωρα.

(Ἀποστ. ὁ κ. Κ. Γῶγος, ἐξ Ἀθηνῶν).

ΑΠΟ ΤΗΝ ΚΙΝΗΣΙΝ ΚΑΙ ΤΗΝ ΖΩΗΝ

ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ. — Ἡ εἰσὸς τῆς Β. θαλαμῆς «Ἀμφιτρίτη» εἰς τὸν λιμένα. (Ἀποστ. ὁ κ. Ν. Δ. Ν. Μελετόπουλος).

Ἰαπωνικὸς Γάμος ἐν Λονδίῳ.

Αἱ διασημότεραι παιδιὰ τοῦ Λόν-Τέννυς ἐν Ἀγγλίᾳ.

ΚΑΛΑΜΙΑΚΑ. — Οἱ βράχοι τῶν Μετρώων. (Ἀποστ. ὁ κ. Κ. Γῶγος, ἐξ Ἀθηνῶν).

Στῆρ. Πετρούτσιος, ἐξ Ἀθηνῶν, κληθεὶς εἰς τὰ βραβεία τοῦ μηνὸς Ὀκτωβρίου.

Αἱ τρεῖς κόραι τοῦ κ. καὶ τῆς κ. ὁῆς Χάρου.

Ἀγγλίδες χορεύτριαι εἰς τὸ Αὐτοκρατορικὸν θέατρον τοῦ Βερολίνου.

Ἡ αἰοιδὸς Ἄννα ΗΕΛΔ, ὁ ἐν Λονδίνῳ μεσουρανῶν καλλιτεχνικὸς ἀστὴρ. Ἀπὸ πολλῶν ἐτῶν εἶχε νὰ ἐμφανισθῇ ἐπὶ σκηνῆς. Τελευταίως ὅμως ἔψαλεν εἰς τὸ θέατρον «Πάλας» τοῦ Λονδίνου καὶ ἤρε θοῖαμβον. Εἶναι καταγωγῆς Ἀγγλικῆς, ἀλλὰ τὴν πρώτην τῆς φήμην ἀπέκτησεν εἰς Παρισίους. Δὲν εἶναι δὲ μόνον γλυκύφωνος αἰοιδός, ἀλλὰ καὶ καλλίστη ἠθοποιὸς καὶ ἐπὶ πλέον ἀληθινὴ καλλονή.

ΑΠΟ ΤΗΣ ΠΡΟΣΕΧΟΥΣ ΠΕΜΠΤΗΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ἙΛΛΑΔΑ,

ΝΕΟΝ ΕΛΛΗΝΙΚΟΝ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ

.ΣΠΥΡ. Α. ΠΟΤΑΜΙΑΝΟΥ

“Ο ΑΓΓΕΛΟΣ ΤΟΥ ΜΑΡΑΘΩΝΟΣ,”

ΑΡΧΙΖΕΙ ΕΙΣ ΤΟ ΦΥΛΛΟΝ ΤΗΣ ΠΡΟΣΕΧΟΥΣ ΠΕΜΠΤΗΣ